

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 14.	
FÓLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐIRATON	
Postán / Gyűjtőládán / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Tisztelt Fővárosi Törvényszék!	
Érkezett:	2016 -09- 14
1055 Budapest, Markó u. 27.	
PÉLDÁNY:	1363 Budapest, Pf.: 16.
MELLÉKLET:	POSTUM
FÓLAJSTROMSZÁM:	22251/
UTÓIRATON:	

[redacted] I. r.
 és
 [redacted] II. r.
 felpereseknek

12

[redacted] I. r.
 Tóth Ernő ([redacted]) II. r.
 Képviselőteben eljár:

[redacted]

[redacted] Nyrt. (1051 Budapest, Nádor utca 16.) VI. r.
 Kft. ([redacted]) VII. r.
 alperes

ellen

tulajdonjog megállapítása iránti perben

**II. r. alperes/panaszos
 ALKOTMÁNYJOGI PANASZA**

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1637-0/2016
Érkezett:	2016 SZEPT 27.
Példány:	5
Melléklet:	20 db
Kezelőiroda:	1

Ügyszám: 34.P.22251/2012

Fővárosi Törvényszék
1055 Budapest, Markó u. 27.
1363 Budapest, Pf.: 16.
útján

az

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

1535 Budapest, Pf.: 773

részére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, Dr. [redacted] ügyvéd ([redacted] *Ügyvédi Iroda*, [redacted]
[redacted] Tel.: [redacted] E-mail: [redacted], mint II. r.
alperes meghatalmazott jogi képviselője, hivatkozással a Fővárosi Törvényszék – mint I. fokú
bíróság előtt a

[redacted]) I. r. felperesnek és
[redacted] II. r. felperesnek

[redacted] I. r. alperes
Tóth Ernő ([redacted] II. r. alperes (PANASZOS)
[redacted] Nyrt. [redacted]) VI. r. alperes
[redacted] Kft. [redacted]) VII. r. alperesek

ellen

tulajdonjog megállapítása iránt 34.P.22251/2012 számon folyamatban volt perében az
ügyben keletkezett jogerős ítélet ellen (II. fokon: Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.842/2014/5.
sz. ítélet; Kúria által Pfv.I.20.988/2015/8. számon hozott ítélet) ellen ezennel az alábbi

ALKOTMÁNYJOGI PANASZ INDÍTVÁNYT

terjesztem elő.

Kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság szíveskedjen megállapítani a Kúria – Pfv.I.20.988/2015/8. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az ítéletet szíveskedjen megsemmisíteni az Alaptörvény 24. Cikk. (1) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. §-a alapján tekintettel arra, hogy az egyedi bírói döntés nem áll összhangban az Alaptörvénnyel, mivel az sérti a panaszos tulajdonhoz (Alaptörvény XIII. Cikk (1) bekezdés) és a tisztességes eljáráshoz való jogát (Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdés):

- Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése:

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

- Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

I.)

Kérem az *Abtv. 27. §. és az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdés d) pontja alapján*, hogy a T. Alkotmánybíróság szíveskedjen felülvizsgálni a Kúria Pfv.I.20.988/2015/8. sz. ítéletének a **az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével való összhangját**. Álláspontunk szerint a Kúria ítélete **sérti a tulajdonhoz való alapjogot.**

A per előzménye dióhéjban:

Az I. r. alperes és [REDACTED] között 1993. július 1-jén egy *érvénytelen* csereszerződés került kiállításra, miszerint az I. r. alperes *kizárólagos tulajdonát* képező [REDACTED] szám alatti ingatlant cserélte el. Az I. r. alperes nem rendelkezett csupán az ingatlan 1/2 tulajdoni hányadával.

Ezt követően [REDACTED] újabb állított köztes szerzők követték, majd azt az 1996.11.12-ei szerződéskötés idején kisdad korú I.-II. r. felperesek vásárolták meg, melyre a nagyszülők holtig tartó haszonélvezeti jogot alapítottak.

(Az ingatlan nem rendelkezett tulajdoni lappal, azt csak 1998-ban vették fel a nyilvántartásba, melyen feltüntetésre került a VI. r. alperes elidegenítési és terhelési tilalma).

Ezen időszak alatt a II. r. alperes az Amerikai Egyesült Államokban tartózkodott évekig.

Amikor visszajött több ízben is járt az ingatlannál és felszólította a bentlakókat, hogy az ingatlant adják vissza a birtokába. A felperesek viszont pert indítottak elbirtoklás címén történő tulajdonjoguk megállapítására.

Az idős (immár 70 éves) II. r. alperest egyebekben számos betegség gyötri, nehezen mozog, anyagi lehetőségei szűkösek. Az I. r. alperessel (volt feleség) a kapcsolata minimális.

Az I. és II. r. alperes egyazon jogi képviselővel járt el – a II. r. alperes többször volt beteg a tárgyalások időpontjában, melyről orvosi igazolást is csatolt, de ezt a tényt egyetlen bírói szint sem vette figyelembe.

Ilyen előzmények után került lefolytatásra a per, amelynek eredményeként az I. és II. r. felperesek tulajdonjogát megállapította a bíróság elbirtoklás címén.

A bíróság úgy vonta el és fosztotta meg a II. r. alperest az ingatlantulajdonától, hogy a II. r. alperes nincstelen hajléktalanná vált.

A II. r. alperes öregségére ingatlan-tulajdon nélkül maradt, amelyet olyan személyeknek adott át a bíróság a támadott jogerős ítéletével, akiknek a polgári jog cselekvőképességet, tudatos akaratnyilatkozási képességet nem rendelt hozzá.

A II. r. alperes éveken keresztül üzleti célból az Amerikai Egyesült Államokban telepedett le, életvitelszerűen ott élt.

Ez a magatartása nem jelenti azt, hogy felhagyott volna az ingatlan-tulajdonjogával. A II. r. alperes önhibáján kívül egy olyan szerencsétlen helyzetbe került, amely végeredményben a tulajdontól való megfosztáshoz vezetett.

A perbeli esetben egyetlen bíróság sem volt tekintettel és nem vizsgálta az I. és II. r. felperesek **cselekvőképességét**. A bíróság a kereset jogcíméhez nincs kötve, így vizsgálódását ki kellett volna terjesztenie a tulajdonjog megállapítását kérő I. és II. r. felperes cselekvőképességére, ugyanis **1996. november 12-én** (adásvételi szerződés megkötésének napján) a **felperes 3 és 6 évesek voltak**.

Nyilvánvalóan még annak sem voltak tudatában mit jelen az ingatlantulajdon.

Az I. és II. r. alperes tudatát nem fogta át a sajátjaként való birtoklás, hiszen az egy tudatos magatartást kíván meg, a cselekvőképtelen felperesek erre nyilvánvalóan nem voltak képesek, így az elbirtoklás objektív okból nem valósulhatott meg, ezáltal a II. r. alperest nem lehetett volna a tulajdonától megfosztani. (A cselekvőképtelen kiskorú rendkívül szűk körben tehet a törvényes képviselője, gondnoka vagy gyámhivatal hozzájárulásával nyilatkozatot, az elbirtoklás viszont egy személyes és tudatos magatartást feltételez.)

Az elbirtoklás – mint egy akaratú alapú tulajdonszerzési mód, teljes tudatosságot kíván meg az elbirtoklótól, de teljes mértékben életszerűtlen és alaptörvény-ellenes az, hogy óvodáskorú gyermek ilyen tudatos akaratot kinyilvánítson.

Az I. és II. r. alperesek nem is birtokolták sajátjuként az ingatlant, mivel oda a hasznélvező nagyszülők költöztek. Ők mindvégig hasznélvezői minőségben birtokoltak. Tehát az ő birtoklási idejüket nem lehet az I. és II. r. alperesek elbirtoklási idejéhez számítani.

Az I. és II. r. felperesek esetében személyesen a **sajátjakénti birtoklás – tanúsítása, gyakorlása legkorábban**

- az I. r. felperes estében nagykorúságától 2010.09.18-tól,
 - a II. r. felperes esetében pedig nagykorúságától 2008.06.14-től
- valósulhatott meg kizárólag.

Fenntartjuk, hogy az **elbirtoklási idő** nem elegendő az I. és II. r. felperesek vonatkozásában. Különös tekintettel arra is, hogy az állított jogelődök [REDACTED] után 1996.11.12. (adásvételi szerződés) a II. r. alperes cselekvőképessé válásáig (2008.06.14.) 12 évig szünetelt az elbirtoklás.

Fenntartjuk, hogy az elbirtoklással érintett ingatlan **nincs beazonosítva**.

A tulajdonjogi perben magas fokú körültekintéssel kell eljárni, hiszen a bírói döntés alapvető jogot (tulajdonjog) érint, márpedig jelen esetben számos fehér folt, azaz pontatlanság, bizonyítatlanság található az ügy tényállását illetően.

A nagyszülői hasznélvezők pedig a birtoklásukat nem tekinthették véglegesnek vagy sajátjukénak, csupán származékosnak, mivel a **hasznélvezeti jogviszony a birtokos szándékától függetlenül gátolja az elbirtoklás megkezdését**. A hasznélvező a tulajdonostól származtatja a jogosultságát és az ő birtoklása sosem elbirtoklási jellegű.

Az ügy érdemében hozott döntés az előbbieken előadottak miatt sérti az indítványozó megjelölt alapjogát és kérjük figyelembe venni magában az alkotmányjogi panaszunkban foglaltakat.

Az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági határozat sérti a panaszos alaptörvényben foglalt **tulajdonhoz való jogát**, mivel a panaszost a törvény rendelkezése ellenére megfosztották a tulajdonától.

A II. r. alperes semmilyen kártérítést, ellenértéket sem kapott a tulajdona elvonásáért. Kártalanítás nélkül fosztották meg a tulajdonától

Az egyedi bírói ítéletben nem jelenik meg a szükségesség-arányosság követelménye. Hiszen semmi szükség nem volt arra, hogy a II.r. alperes tulajdonjoga elvonásra kerüljön, arányosság sehol sem mutatkozik az ítéletben, hiszen a II. r. alperes semmiféle reparációban sem részesül.

II.)

Kérem ***az Abtv. 27. §. és az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdés d) pontja alapján***, hogy a T. Alkotmánybíróság szíveskedjen felülvizsgálni a Kúria Pfv.I.20.988/2015/8. sz. ítéletének ***az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével való összhangját***. Álláspontunk szerint a Kúria ítélete sérti a **tisztességes, közvetlen bírósági eljáráshoz való alapjogot**.

A **tisztességes eljárás** keretében van arra lehetőség, hogy az anyagi igazság kiderüljön.

Az egyes bírósági szinteken úgy bírálták el a felperesek keresetét és rendelték a felperesekhez az alperesek tulajdonjogát, hogy ehhez az ingatlan tulajdonosait meg sem hallgatták (!).

A tisztességes eljárás hiánya mellett ismételten hangsúlyozva a tulajdonjog, mint alapvető jog jelentőségét.

Alperesek egyebekben kimentették a távolmaradásukat betegségük okán, azonban az I. fokon eljáró bíróság további közvetlen eljárási lehetőséget az alpereseknek nem biztosított.

Az I. fokú bíróság nem tette lehetővé, hogy az alperesek az álláspontjukat összefüggően előadják és kérdésekre válaszoljanak.

A szóbeli meghallgatás elmaradása olyan súlyos eljárási hiányosság, amely sérti a közvetlenség elvét, a bíróság nem kísérelte meg a valóság/igazság feltárását így az ítéletben megállapított tényállás nem felel meg a valóságnak.

A bíróság nem hívta fel az alpereseket a mulasztás terhének következményeire a meghallgatásuk elmaradása vonatkozásában.

A II. r. alperes a bizonyítási indítványait még csak elő sem, tudta adni, hiszen őt a bíróság meg sem hallgatta.

EBH 2009.1967 A bíróság tájékoztatási kötelezettségének elmulasztása következtében a fellebbezésben a fél alappal hivatkozhat olyan bizonyítékra, amely az első fokú eljárásban már rendelkezésre állt, és amelynek figyelembevétele az eljárás befejezését egyébként nem késlelteti [Pp. 141. §, 235. §, 1993. évi LXXVIII. tv. 43. §].

A bizonyítási teherről való tájékoztatás elmulasztása:

ÍH 2011.34 Perbíróság tájékoztatási kötelezettsége – Lényeges eljárási szabálysértés a bizonyítással kapcsolatos nem megfelelő felhívás.

A II. r. alperes elvesztessége és ingatlanának elvesztése egyenes arányban áll a perbeli jogai (tisztességes eljárás) súlyos megsértésével.

Egy tulajdonjogi perben a tulajdonos személyes meghallgatásának elmaradása súlyos szabálysértés és nem a tulajdonjog védelmét szolgálja.

Hivatkozom arra, hogy az alkotmányjogi panaszt az ügyben eljáró I. fokú bírósághoz (Fővárosi Törvényszék) kell benyújtani:

Abtv. 53. §. (2)-(3) bekezdések:

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően az alkotmányjogi panasz iránti indítványt - a 26. § (2) bekezdése szerinti eset kivételével - az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani.

(3) A bíróság az alkotmányjogi panaszt továbbítja az Alkotmánybíróság részére

A II. r. alperes fellebbezést terjesztett elő a Fővárosi Ítéletáblához, majd felülvizsgálati kérelmet a Kúriához.

A Kúria jogerős ítéletét a panaszos (ténylegesen a II. r. alperes jogi képviselője) 2016. július 14-én vette át, ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló 60 napos határidő 2016. szeptember 12-én jár le (Abtv. 30. §. (1) bek.).

Kérem, hogy a T. Fővárosi Törvényszék az Abtv. 53. §. (4) bekezdése alapján a panasszal támadott döntés (Kúria Pfv.I.20.988/2015/8. számú jogerős ítélete) **végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig szíveskedjen**

felfüggeszteni.

Abtv. 53. §. (4) A bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott döntés végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggesztheti.

„Pp. 359/C. § (1) Az első fokon eljáró bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott határozat végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggesztheti, e határozat ellen külön fellebbezésnek van helye.

(2) Az első fokon eljáró bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott határozat végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggeszti, ha az Alkotmánybíróság erre hívja fel a bíróságot. E határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

(3) A bíróság a felfüggesztésről szóló jogerős végzést megküldi az Alkotmánybíróságnak.”

Nyilatkozunk továbbá arról, hogy az adataink nyilvánosságra hozatalához hozzájárulunk, indítványunk közzétételét nem ellenezzük.

Melléklet: ügyvédi meghatalmazás

Budapest, 2016. szeptember 12.

Tisztelettel:

Tóth/Ernő
II. r. alperes/panaszos
Képviselőjében [redacted] ügyvéd, [redacted] képviselő